

Đề bài

Thạch Sanh bị vu vạ và bị bắt giam vào ngục. Ngồi trong ngục tối, chàng suy nghĩ những gì? Em hãy bằng lời Thạch Sanh nói lên những tâm sự của chàng.

Bài làm

Ngồi trong ngục tối, chờ ngày bị đưa ra xét xử, mình mới hiểu hết bụng dạ của người anh kết nghĩa Lí Thông, và mới hiểu hết tất cả những âm mưu hèn hạ của hắn.

Thì ra, việc hắn nhờ mình đi canh miếu thần chỉ là để đánh lừa mình thế mạng thay cho hắn. Còn việc hắn bảo mình đi thật xa để khỏi tội chết vì chém chần tinh của nhà vua nuôi chỉ là cái cớ để hắn cướp công, trừ họa về sau. Thật ra, khi đánh nhau với chần tinh mình không hề nghĩ đến việc lập công, lĩnh thưởng. Mình quyết giết cho được con chần hung ác chỉ là để tự vệ và giúp mọi người dân trong làng trừ được một mối họa lớn, mình nghĩ đó cũng là việc làm phúc lớn cho đời rồi.

Nhưng tệ nhất là Lí Thông hại mình khi cứu công chúa dưới hang sâu. Tại sao hắn nỡ lấp kín miệng hang lại để không cho mình trở về. Cũng may là thế giới rộng lớn, đường đi muôn ngả. May sao, mình gặp được con vua Thủy Tề. Người dưới thủy phủ thật chân thành và tốt bụng. Khi mình về vua Thủy Tề còn tặng mình cây đàn làm bạn.

Tâm địa Lí Thông thì đã rõ quá rồi! Nhưng còn công chúa thì sao? Tại sao nàng cũng im lặng không nói lên sự thật? Nàng bị ốm hay đi đâu? Mình rất tin vào tấm lòng trong trắng và chân thật của nàng. Chắc là nàng bị bưng bít, lừa bịp chi đây!

Buồn quá! Mình đàn ôm cây đàn để gảy một khúc nhạc nói lên tâm sự của mình. Tiếng đàn ngân nga như hỏi, như than ai oán:

Đàn kêu tích tịch tình tang

Ai đem công chúa dưới hang trở về?

Đàn kêu thấu đến cung phi

Trách nàng công chúa vậy thì sai ngoa...

Số phận Thạch Sanh này rồi sẽ ra sao? Bọn chần tinh, đại bàng đã bị diệt hết rồi, chẳng lẽ bọn Lí Thông vẫn tiếp tục làm mưa làm gió, hãm hại người tốt mãi hay sao? Mình có còn được gặp lại công chúa một lần nữa chẳng?